Un om mai puțin cunoscut

On Iulie 24, 2016

Angajează-te într-un proces de revizuire a modului de raportare la situații neașteptate, punându-ți amprenta în mod fast asupra evoluției contextului de apartenență la tine însuți.

Conversațiile cu Chaplin îi dezvăluiră lui Eisenstein un om mai puțin cunoscut. Odată, când Chaplin îl vizitează acasă, se joacă aici un joc de societate: cineva trebuie să iasă din încăpere, iar ceilalți îi dau note, de la 1 la 5, pentru anumite calități ale sale: inteligență, farmec personal, umor, etc. În același timp, cel vizitat își dă singur note la aceleași întrebări. Apoi răspunsurile sunt confruntate și hazul se naște din neconcordanța părerilor celui anchetat cu aprecierile asistenței.

E rândul lui Chaplin. Iese din bucătărie și-și completează formularul. Ceilalți îi pregătesc o farsă: regele umorului primește de la toți nota 4. "O să înțeleagă el oare umorul acestei situații?" se întreabă Eisenstein.

*Chaplin nu-l înțelege însă. Se simte jignit ! "Celebrul oaspete nu are destul umor pentru autoironie - constată amuzant Eisenstein - astfel nota 4 se dovedește a fi fost pe deplin meritată." **

Leadership: Ai puterea să-ți asumi apariția trecătoare și înșelătoare a unei note mici după care poți pune „smile", evaluând o imagine despre oameni care cuprinde mesajul unor gânduri exclusiv personale despre ceva ce cunoști vag?

Privilegiul omului de a fi mult mai mult decât știe că este nu aparține aceluia care, dintr-o amplă explozie de reacții și emoții de moment, se ridică de la masă și se rupe de propria lui interioritate. Ci aceluia care reușește să-și reprime impulsul de a se măsura cu percepția asupra lui însuși, îndurând rușinea și vinovăția, sau lipsa prezenței de spirit. De altfel, caracterul omului este în strânsă legătură cu meritul său de a se conforma normelor contradictorii pe care le impune o anumită situație.

Percepția asupra sinelui este uneori ca o floare care se vestejește din pricina lipsei căldurii soarelui. Omul care în mica lui lume se măsoară cu acea neînvinsă stare de spirit apăsătoare, relaționând cu experiența din fiecare moment, făcând judecăți morale, cu alură de predictibilitate asupra performanțelor sale, nu va reuși să se manifeste niciodată ca o forță infinit de puternică și imparabilă.

Dacă este adevărat ceea ce spunea criticul rus de artă Vissarion Belinsky, că numai la om se dezvoltă tendința de a fi așa cum de fapt el nu poate fi, atunci în ceea ce privește leadershipul voi adopta o poziție mai dură, ca principală sursă a unei reflecții scurte, și voi spune că de regulă oamenii de succes își prezintă deseori personalitatea ca fiind marcată de tot soiuri de neajunsuri.

Acest gen de oameni își pun amprenta în mod nefast asupra evoluției contextului de apartenență la ei înșiși, înclinați spre o anumită exigență față de ceea ce scapă experienței și rațiunii lor, surprinzând ca principal izvor al absurdului tot ceea ce este mărunt, ridicol, nefavorabil, josnic în fiecare situație. Mai ales atunci când adevărul este ascuns în spatele unei „note" fictive sau conceput special în defavoarea lor.

Leadership: Poți să-ți construiești o imagine despre tine însuți plecând de la percepția unei situații mai puțin familiară sau confuză, încât să dovedești că ești în stare să te lansezi în provocări mai mari?

Cu cât firea omului este mai sensibilă, cu atât este mai înclinată să-și reprezinte propria natură pe un fond de slăbiciune, insuportabil, răscolitor. Fiind cumva împins să lovească în optimismul altora, în spiritul jocului de-a puterea, din egoism și trufie, din acțiunile sale corelate cu frica de a nu mai fi important, el se reîntregește doar prin întoarcerea opiniei emisă de ceilalți.

Autoironia, la fel ca stima de sine, este un proces de declanșare a orgoliului care trebuie învins. A-ți învinge orgoliul este o putere pe care numai un lider poate s-o stăpânească.

Cunoașterea condițiilor și acceptarea situațiilor care înlesnesc apariția răspunsului la sugestiile celorlalți, constituie de fapt, într-o atare experiență de viață - cu iz de învățare, o pregătire în fața perspectivei de renunțare la așteptările înalte (o perspectivă percepută drept amenințare).

Omul care nu va avea puterea să producă acest ansamblu „cunoaștere-acceptare", nu va putea să facă nici din el însuși un cadru de referință pentru progresul în accesarea Sinelui Superior, deoarece nu-și va asuma apariția trecătoare și înșelătoare a unei note mici după care se poate pune „smile".

În leadership, părerea celorlalți vizavi de tine este asemenea unui măr care se usucă: nimeni nu-l mai dorește, dar fiecăruia îi pare rău că nu i-a simțit savoarea la timpul potrivit.

Un om mai puțin cunoscut este omul de succes al cărui caracter și personalitate se dovedesc a fi, în împrejurări cu totul neașteptate, cu totul diferite față de cele care au captivat atenția întregii lumi. Față de ceea ce cunoșteai la el.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-om-mai-putin-cunoscut.html